

**SLUJBA CELUI ÎNTRE SFINȚI,
PREACUVIOSULUI ȘI DE DUMNEZEU PURTĂTORULUI
PĂRINTELUI NOSTRU,
GHEORGHE HOZEVITUL**

text imnografic și melofacere psaltică de Pr. Cristian Alexandru

Ⲛ ⲓ ⲕ ⲣ ⲥ Ⲡ Ⲕ ⲛ ⲟ ⲡ

La Vecernia Mare, stihirile idiomele, glas 2

Ⲭⲱⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ

V e niți, o, cre din - cio -
și lor, as tăzi să prăz nu - im -
po me ni rea cea - de - pes te - an, a pur tă to ru
lui de Dum ne zeu - pă rin te, cel a se me
nea cu nu me - le - și cu bār bār bă ți a
du hov ni - ceas că cu ma re le purtă tor
- de chi nuri, Mu ce ni cul lui - Hris -
tos Gheor ghe. Pen tru a le că rui -
ru gă - ciuni, Hris toa se Dum ne
ze u - le, - mân tu ieș te - ne, din toa

te - nevo - i le.

A ră ta tu S-a — Dom nul - la Ior — dan,

sfințind — a — pe — le, deci, te gă teș te

su fle tul — meu — a pri mi - mân - tu i

— rea! Gla - sul Pă rin te lui — as cul - tând

și îm păr tă și - rea Du — hu — lui,

slă vind pe Hris tos cel - în tru - pat din Prea cu ra ta

Fe cioa ră Ma - ri — a, Cel ce S-a — a ră - tat

lu - mii, mân tu ind din stri că ciu — ne

nea — mul nos — tru.

C u vi oa se pă — rin — te, vul tu rul

— pus — ti — ei și - floa re a vir —

tu — ții, smir nă du hov ni - ceas — că,

^Δ mi reas - mă plă cu — tă - ^{Γα} Îm - ^{Βου} pă ra
 — tu — lui, ^{Νη} can de la a prin — să — a
 ru gă ciu — nii, ^{Γα} a ^{Δι} ju tă Prea cu vi - oa
 — se, prin mi los ti ve le ta le - ru gă - ciuni, ^Δ să
 ne iz bă vim din - pa — ^{Γα} timi ^{Δι} și de re ua în —
 tâm — pla — re.

Ἦχος Πά

^{Πα} **A** le su le al lui Dum ne - zeu ^{Γη} și - slu ga
 — Cu vân — tu — lui. ^π Gheor ghe preaslă
 vi — te, ^{Κε} u ce ni — ^{Νη} cul lui Hris - ^{Πα} tos, ^π și pă zi
 to rul - ne clin - ^{Γη} tit al mo na hi ceș ti lor — pre -
 da - ^{Γη} nii, vi tea zu le lup tă tor — cu pa —
 — ti — mi — le. ^π Roa gă te — ne în

ce — tat, ^Δ să — se mân - tu ias — că,
^{Πα} su — fle te - le — noas — tre.

H ^{Πα} ar pă a Du - hu lui — ^{Μαρί} Sfânt ^{Πα} și a lă u tă du
 hov — ni - ceas - că, ^Δ su fle - tul — ^{Πα} tău
 cel cu ră ^{Νη} țit — de pa — ^{Πα} timi, la ce —
 — ruri s-a ri di - cat ^Δ de că tre în ge rii sla -
 vei ce zboa — ră stri gând: — O — sa — na!

O sa na - Ce lui din — tru î năl ți —
 — me ^Δ Cel ce te-a bi — ne cu - vân -
 tat - pă rin — te.

L ^{Νη} a cri mi le ta le ne — se - ca - te ^{Πα}
 au ro dit în pus ti — ul cel — ne ro
 — di — tor. ^{Νη} Căci au o drăz lit în su — ^{Πα} fle tul

— tău pomul vir tu ți lor — dum ne ze —
 — iești. I - ni ma că tre ce - ruri — o ai ri di
 - cat, păș trând în min - te li niș ti rea - cea -
 din ru gă — ciu — ne.

Slava Vecerniei

Ἦχος Πα

În ce reș ti - le lo - ca — șuri su fle tul tău,
 cel iu bi tor — de Hris - tos, s-a să lăș lu it
 - cu - în ge - rii, Gheor - ghe Prea cu - vi oa
 — se. Can de la fap — te - lor - bu —
 ne ți nân - du — o a prin - să prin unt de
 lem — nul - cre - din — ți, min tea
 la ce le — dum — ne ze - iești - î năl
 țând — pu — ru — rea, te-ai a ră —

tat - floa re a Îm pă ră ți — ei Ce - rești
 și gră di — nă cu vân - tă toa — re.
 O mule - al lui Dum ne - zeu, — și - slu - gă prea
 cre — din cioa — să, — roa gă te lui Hris
 — tos, Îm pă ra — tul - a - toa
 te, să mân tu -
 ias — că su fle te - le noas — tre.

Și acum

Ἦχος Πα

R â u le Ior — dan în toar — ce te î na
 - poi, căci ai pri mit în va lu ri — le - ta - le
 pe Fă că to — rul tu — tu — ror.
 Și tu, dum ne ze ies - cu le pro o - roc, cel
 - ce te-ai — în - vred ni - cit a te a

^{Δι} ^{Πα}
 tin _____ ge de - creș _____ te tul — A toa
 _____ te ți _____ to — ru _____ lui. Roa -
 gă te, îm pre u _____ nă cu Năs că toa rea de —
 Dum ne - zeu, sla _____ va fe _____ cioa — re
 lor, ^{Δι} ^{Πα} ^α Îm pă ra tu lui _____ a — toa - te, să mân
 tu ies că su _____ fle _____ te _____ le _____
 noas _____ tre. ^{Nη} ^{Πα}

Vohod. Lumină lină. Prochimenul.

Paremiile:

Din Cartea a III-a a Regilor (18, 1 - 18)

„După trecere de mai multe zile, a fost cuvântul Domnului către Ilie în anul al treilea, zicând: „Du-te și te arată lui Ahab și Eu voi da ploaie pe pământ!”. Și a plecat Ilie să se arate lui Ahab, în Samaria fiind foamete mare. Atunci a chemat Ahab pe Obadia, mai-marele curții și Obadia era un om foarte temător de Dumnezeu; Căci când Izabela a ucis pe proorocii Domnului, Obadia a luat o sută de prooroci și i-a ascuns: cincizeci într-o peșteră și cincizeci în alta și i-a hrănit cu pâine și cu apă. Și a zis Ahab către Obadia: „Du-te prin țară la toate izvoarele de apă și pe la toate pâraiele, poate să găsim undeva iarbă, ca să ne hrănim caii, catârii și să nu prăpădim vitele”. Atunci și-au împărțit între ei țara ca s-o cutreiere: Ahab a apucat singur pe un drum, iar Obadia a apucat singur pe altul. Când Obadia mergea pe drum, iată i-a ieșit înaintea lui. Obadia l-a cunoscut și a căzut cu fața la pământ, zicând: „Oare tu ești domnul meu, Ilie?”. Iar acela i-a zis: „Eu sunt; du-te și spune domnului tău: Ilie este aici!”. Obadia însă a zis: „Cu ce am greșit eu de dai pe robul tău pe mâna lui Ahab, ca să mă omoare? Viu este Domnul Dumnezeuul tău! Nu este popor și împărăție la care să nu fi trimis domnul meu ca să te caute. Și când i s-a spus că nu ești acolo, a pus pe acea împărăție și pe acel popor să jure că nu te-a găsit pe tine. Iar acum zici: Du-te și spune domnului tău: Ilie este

aici! Gând voi pleca de la tine, Duhul Domnului are să te ducă cine știe unde și dacă mă voi duce și voi spune lui Ahab de tine și apoi el nu te va găsi, mă va ucide pe mine; iar robul tău este temător de Dumnezeu din tinerețile mele. Oare nu ți s-a spus, domnul meu, ce am făcut eu când Izabela a ucis pe proorocii Domnului, în ce chip am ascuns o sută de oameni, prooroci ai Domnului: cincizeci de inși într-o peșteră și cincizeci de inși în alta și acolo i-am hrănit cu pâine și cu apă? Tu zici: "Du-te, spune domnului tău: "Ilie este aici". "Vrei să măucidă?". Și a zis Ilie: "Viu este Domnul Savaot Căruia Îi slujesc. Astăzi mă voi arăta lui Ahab!". Și a plecat Obadia în întâmpinarea lui Ahab și i-a spus de aceasta. Și a venit Ahab în întâmpinarea lui Ilie. Când a văzut Ahab pe Ilie, i-a zis: "Tu ești oare cel ce aduci nenorociri peste Israel?". Iar Ilie a zis: "Nu eu sunt cel ce aduce nenorocire peste Israel; ci tu și casa tatălui tău, pentru că ați părăsit poruncile Domnului și mergeți după baali."

Din Cartea profetului Iona, (cap. 3 și 4):

„Și a fost cuvântul Domnului către Iona, pentru a doua oară, zicând: Scoală și pornește către cetatea cea mare a Ninivei și vestește-le ceea ce îți voi spune! Și s-a sculat Iona și a mers în Ninive, după cuvântul Domnului. Și Ninive era cetate mare înaintea lui Dumnezeu; îți trebuia trei zile ca s-o străbați. Și a pătruns Iona în cetate, zicând: "Patruzeci de zile mai sunt, și Ninive va fi distrusă!". Atunci Ninivitenii au crezut în Dumnezeu, au ținut post și s-au îmbrăcat cu sac, de la cei mai mari și până la cei mai mici. Și a ajuns vestea până la regele Ninivei. Acesta s-a sculat de pe tronul său, și-a lepădat veșmântul lui cel scump, s-a acoperit cu sac și s-a culcat în cenușă. Apoi, din porunca regelui și a dregătorilor săi, s-au strigat și s-au zis acestea: Oamenii și animalele, vitele mari și mici să nu mănânce nimic, să nu pască și nici să bea apă; Iar oamenii să se îmbrace cu sac și către Dumnezeu să strige din toată puterea și fiecare să se întoarcă de pe calea lui cea rea și de la nedreptatea pe care o săvârșesc mâinile lui; Poate că Dumnezeu Se va întoarce și Se va milostivi și va ține în loc iușimea mâniei Lui ca să nu pierim!". Atunci Dumnezeu a văzut faptele lor cele de pocăință, că s-au întors din căile lor cele rele. Și i-a părut rău Domnului de prezicerile de rău pe care li le făcuse și nu le-a împlinit. Și Iona a fost cuprins de mare supărare și s-a aprins de mânie. Și a rugat pe Domnul, zicând: "O, Doamne, iată tocmai ceea ce cugetam eu când eram în țara mea! Pentru aceasta eu am încercat să fug în Tarsis, că știam că Tu ești Dumnezeu îndurat și milostiv, îndelung-răbdător și mult-milosârd și Îți pare rău de fărădelegi. Și acum, Doamne, ia-mi sufletul meu, căci este mai bine să mor decât să fiu viu!". Și a zis Domnul: "Faci tu oare bine că ți-ai aprins mânia?". Și Domnul Dumnezeu a făcut să crească un vrej care s-a ridicat deasupra capului lui Iona, ca să-i țină umbră și să-i mai potolească mânia. Și s-a bucurat Iona cu bucurie mare pentru vrej. Dar Dumnezeu, a doua zi, la revărsatul zorilor, a poruncit unui vierme să reteze vrejul. Iar el s-a uscat. Și la răsăritul soarelui a pornit Dumnezeu un vânt arzător de la răsărit și soarele a dogorit capul lui Iona, încât el se prăpădea de căldură. Și și-a rugat moartea zicând: "Mai bine este să mor decât să trăiesc!". Și a grăit Domnul către Iona: "Ai tu dreptate să te mânia pentru vrej?" Și el a răspuns: "Da, am dreptate să fiu supărat de moarte!". Și a zis Domnul: "Tu ți-ai făcut necaz pentru acest vrej pentru care nu te-ai trudit și nici nu l-ai crescut, care și-a luat ființă într-o noapte și într-alta a pierit! Dar Mie cum să nu-Mi fie milă de cetatea cea mare a Ninivei cu mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor, și cu un mare număr de dobitoace?"

Din Cartea Ecclesiasticului (1, 1-12):

„Toată înțelepciunea este de la Domnul și cu El este în veac. Nisipul mărilor și picăturile ploii și zilele veacului, cine le va număra? Înălțimea cerului și lățimea pământului, și adâncul și înțelepciunea, cine le va cerceta? Înainte de toate s-a zidit înțelepciunea și înțelegerea minții este din veac. Izvorul înțelepciunii este cuvântul lui Dumnezeu întru cele înalte, și căile ei sunt porunci veșnice. Rădăcina înțelepciunii, cui s-a descoperit? Și izvoarele ei, cine le cunoaște? Unul este înțelept, înfricoșător foarte, Domnul, Cel care șade pe scaunul Său. El a zidit-o și a văzut-o, și a numărat-o, și a revărsat-o peste toate lucrările Sale. Ea se află la tot trupul după măsura dărnicii Lui, și a dat-o celor ce-L iubesc pe El. Frica Domnului este mărire și laudă și veselie și cunună de bucurie. Frica Domnului va desfăta inima și va da veselie și bucurie și lungime de zile. Celui ce se teme de Domnul bine îi va fi; întru cele mai de pe urmă și în ziua sfârșitului său va afla har. Temerea de Domnul este dar de la Dumnezeu și îndreaptă pe om pe căile iubirii.”

Stihurile Litiei

Ἦχος ᾠ. Πα

Πα
Dum ne ze ies cu lepur tă tor de - Duh și ce tă
Κε Μα Νη Πα
 țe — nul pus ti — ei, om cu chip de - în —
Γ Νη Ζω Μα
 ger și vrednic lu cră tor — al vir tu —
 ți — lor. Gheor — ghe, pă rin te Preacu vi
Πα Π
 oa — se, roa gă te lui Hris tos — Dum ne - zeu,
Γ
 să mân tu ias că su fle - te le — noas —
 — tre.

Ηχος [♂] Δι

B^{Δι} u cu ră te pus - ti — e Ho - ze — va,
 nă s că toa — re - de - sfin țe — ni — e,
 pa tri a mo — na hi - lor sfin - țți și - ca —
 sa cea fă ră — a co — pe riș a pur tă
 to ru lui de Dum ne zeu — pă - rin - te Gheor —
 — ghe, ca — re se roa — gă În
 pă ra tu lui a toa — te [♂] pen tru su — fle
 - te - le noas — tre.

Ηχος ἰν Γα [♂]

M^{Nη} i nu na — te sunt - da ru ri le —
 Ta — le — Doam - lua — ne [♂] și mi los ti
 vi rea - Ta a - se — meni, [♂] lu bi to ru le de oa —

meni, Sfin _____ te. Cel - ca re ai a

les — din - lu me pe u ce ni cul Tău - cel a

de vă - rat, pă rin - te le nos - tru—

Gheor _____ ghe, pe ca - re, as _____ tăzi -

cins tin _____ du-l, pe Ti ne — Hris - toa — se,

Îm pă ra _____ te al tu tu - ror, în

veci - Te măr tu — ri — sim!

Ἦχος Πα

Floa re a pus ti _____ ei bi - ne în mi

res - ma — tă pen tru cei - ce-L iu besc pe - Dum

ne — zeu, și - spin - în - țe pă—

tor, pen tru cei - ne - cre _____ din —

_____ cioși, am - fo ra vir _____ tu — ți —

Πα
 — lor, Bou co moa - ră — de - bu - Πα nă - tăți - du
 - hov - ni — cești, Bou pă rin Δι te cu vi - oa —
 — se, Δι roa gă - te - lui Hris tos — Dum ne — zeu,
Δι să mân tu ias — că su — Nη fle - Πα te
Bou ,
 le - noas — tre.

Ἦχος Πά

Πα
D Δι oam — ne, Κε pă zi to — rul su — Πα fle te
 - lor noas — tre, Δι Bi ne fă că to ru - le, Δι Hris
Πα toa se Dum - ne — ze u - le, Κε pen tru ru gă ciu
 - ni — le Cu vi o su lui pă rin te - lui nos -
 tru Gheor — ghe, - Πα Δι mân tu ieș te su — fle te —
 le — noas — tre.

Slava Litiei

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Α ^{Nη} r me le lu - mi — nii, ^ⲉ ^λ pa vă ză fi -
^{Πα} in — du-ți — Cu vi oa — se
^{Δι} ^{Nη} ^{Πα} pă - rin — li — te, ^ⲙ ^ⲟ în tru a de văr —
^{Nη} — pe — tre când - du - te - ^ⲁ ^ⲟ și în lu mi
^{Γα} ^{Δι} — na - E - van ghe — li — ei, ^ⲟ ^ⲁ ai
să ră cint — de - bu nă - vo — ie — tru
^ⲁ ^{Πα} ^ⲟ peș - te, dar, te-ai îm bo gă țit — du — hov
— ni — ceș — te. ^ⲙ ^ⲟ Pen — tru a -
^ⲉ ^ⲁ ceas — ta, prin răb da — re ai câș ti gat -
— dar — de — sus, ^ⲁ ^ⲟ spre a vin de
^{Nη} ^ⲙ ^ⲟ ca — ne pu tin țe - le, prin cins ti - te ^Ⲏ

le ta — le moaş — te. Mij lo ceş —
 te Preacu vi - oa — se, de trei ori fe ri ci -
 te - pă - rin — te, î na in - tea lui
 Hris tos — Dum — ne — zeu, ca să mân tu
 ias — că su - fle te — le noas — tre.

Şi acum

Ἦχος λ ρ Νη

Prea cu ra tă - Năs că toa re de Dum ne zeu, Ma - ri
 — e, Mai ca Zi di to ru lui tu tu - ror, roa gă te
 Stă pâ — nă să do bân dim ier ta re de pă — ca —
 — te şi ma — re — mi — lă.

Stihirile Stichoavnei

Ἦχος Πα

Podobie: „Casa Efratului”

G^{Πα} heor ghe sfin ți - te, pă rin - te — le nostru,

^π lu min nă to ru le — al lu mii și ce tă ța

nul pus ti — ei ^Δ roa gă te să - ne — mân

— tu - im. ^π

M^{Πα} ^χ ân tu ieș te mă Doam ne, ^Δ că a lip sit

— cel - cu vios. ^π

G^{Πα} heor ghe sfin ți - te, pă rin - te — le nostru,

^π al ru gă ciu nii stâlp — de pia tră și unt de lem

nul vir tu — ții, ^Δ roa gă te să - ne — mân

— tu - im.

D^{Πα} ^χ om nul es te a pă ră to rul vi e ții me

le ^Δ de ci nemăvoi în fri coșă? ^π

^{Πα} **G**heor ghe sfin ți - te, pă rin - te — le nostru,

^π cu ru gă ciu nea și — pos ti rea ^{Ζω} ți-ai cu ră ^{Πα} țin

de pă ca — te ^Δ su fle tul tău cel iu bi - tor

— de Hris tos.

^{Πα} **M**i nu nat es te Dum ne zeu în tru sfin ții

^Δ Săi, ^π Dum ne ze - ul lui Is ra el.

^{Πα} **G**heor ghe sfin ți - te, pă rin - te — le nostru,

^π cu di na din sul te — ru găm - și cu cre din

ță pe ti — ne, ^Δ as tăzi, te lu ăm - o - cro

— ti - tor.

Slava Stihoavnei

Ἦχος Δι

A lă u tă du hov ni - ceas — că ca re
suni — în - pus ti - e, și - a - duni de pre
tu - tin — deni, ce te le sfin ți - lor mo — nahi,
flo ri le - du - hov ni - cești, a le Gră di na
— ru - lui i — ni — mi — lor și Dă
tă to rul — de - bi - ne al su - fle te —
lor — noas — tre. Roa - gă te îm pre
u nă - cu a ceș — tia, cu Năs că
toa — rea - de — Dum ne — zeu și cu
Î na in temergă to — rul I - oan, să mân tu
ias — că -

su — fle te - le noas — tre.

Troparul

Ἦχος ᾠ Γα

Podobie: „Mare este puterea Crucii...”

A^{Γα} s tăzi toa - te se bu cu ră duhov ni ceș te, ^{Νη} în
tru po me ni - rea ^{Πα} Cu vi o - su lui Gheor — ghe
căci prin ^{Νη} ru gă ciu nea ne în ce ta tă a do
bân dit - Har de sus, ^{Γα} ca să se roa - ge pen tru
su fle te le noas — tre.

Slavă...tot al Sfântului.

Și acum...al Praznicului Epifaniei

Ἦχος ᾠ Πα

Î^{Πα} n Ior dan bo te zân - du Te, Doam ne, ^Δ în chi na
— rea Tre i - mii S-a a rătat, ^{Πα} căci, gla sul Pă rin te lui
a măr tu ri sit ^Δ Ți - e, Fiu iu bit nu min du - Te -
^{Πα} și Du - hul în chip de po rum bel a a de ve rit ^Δ în

 tă ri — rea cu vân tu lui. Cel ce Te-ai a ră

 tat, Hristoa se Dum ne ze u le și lu - mea i lu mi

 nat, - sla vă Ți e!

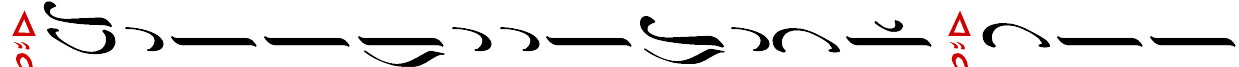
**La Utrenie,
Primul rând de Sedelne**

Ἦχος Πά

Podobie: „Piatra fiind pecetluită...”

Pe rân du ni ca pus ti u lui ce zboa ră în cer

 în tru î năl ți - mea vir tu ți lor, pe Cu vi

 o sul pă rin te le nos tru, as — tăzi să îl cins tim.

 Pe le ul răb dă — rii du hov ni cești, ce a lun

 gă prin - răc ni re a sa ce te le ce — le în tu ne

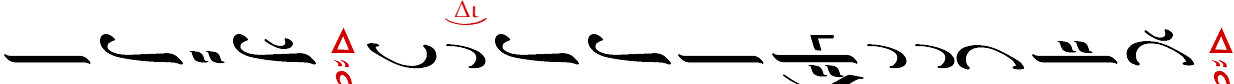
 ca - te a le de mo ni lor ce lor u râ tori de

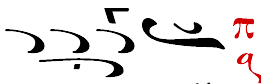
 oa meni. Pen tru a ceas - ta, cu mul ți mi - re

 îți cân tăm a șa: Bu cu ră te, Gheo - ghe, Prea cu

 vi oa - se, ^Δ bu cu ră te la - u da noas tră, ^Δ

 bu - cu ră te, lu mi na stră lu ci toa re a Ho ze

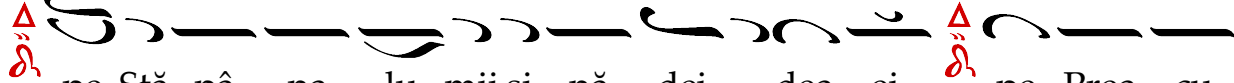
 — vei! ^π

Slavă...tot aceasta.

Și acum...

asemenea

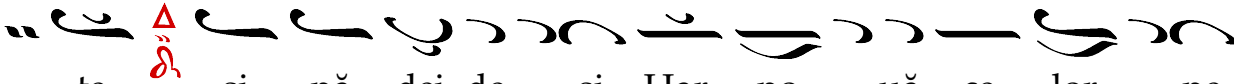

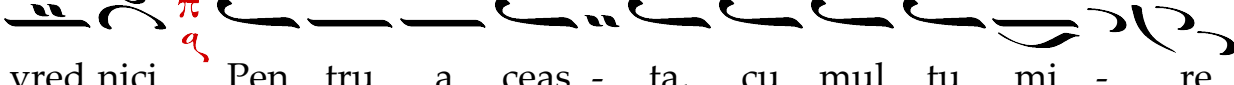
P ^{Πα} e Năs că toa rea lu mi nii ce lei li - ne de sus,

^Δ pe Stă pâ na lu mii și nă dej dea ei, ^Δ pe Prea cu

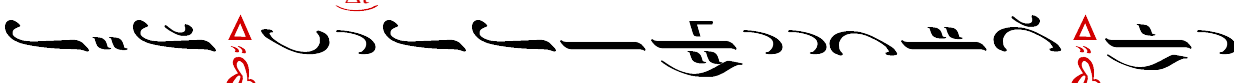
 ra ta Ma ri a, Fe cioa ra, as — tăzi s-o preamă rim. ^π

 Căci poa te prin cal - dele-i ru gă ciuni ^Δ a ne da mi

 los - ti vi - rea ^{Πα} Ce lui ce ju — de că cu drep ta

 - te ^Δ și nă dej de și Har, no - uă, ce lor ne

 vred nici. ^π Pen tru a ceas - ta, cu mul ți mi - re

 să-i cân tăm a șa: ^π bu cu ră te dul - ce pri vi re

 blân - dă, ^Δ bu cu ră te Mai - ca Vi e ții, ^Δ bu -

^{Πα}
 cu ră te lă ca șul ce ai pur tat pe Îm pă ra
 tul!

Al doilea rând de Sedelne

^σ
 Ἦχος Δι (κεζαζω)

Podobie: „Spăimântatu-s-a Iosif...”

^{Πα}
A ler ga t-ai ca - un cerb la a pe le mân
 — tu - i - rii, ca re iz vo răsc - în i ni ma
 — pus ti — ei, vul — tur ce plu tești dea
 su pra pis cu ri lor cu pie tre col țu roa —
 se a le lu mii — a ces te - ia, sa - bi
 — e cu do — uă tă i — șuri a le a de
 vă ru lui — dum ne ze - iesc, roa gă te - ne -
 în ce - tat ^{Κε} cu căl du — ră, ^{Πα} pen
 tru su fle te le noas — tre.

Slavă...tot aceasta.

Și acum...

asemenea

^{Πα}
I or da ne-n toar - ce te și va lu ri — le -
 plea - că-ți ^Δ Ce lui ca re-n ti - ne lu mii S-a — des co
 pe - rit. ^π Bu - cu ră te, pro o ro cu le I oa —
 — ne, ^Δ ca ce la ce cu mâ — na ^κ te-ai a tins
 de — Stă pă — nul. ^π Bu - cu ră te și tu, Mai-
 că, ^σ Fe cioa — ră, ^Δ ca re ai vă zut - toa - te a ces —
 — tea. ^π ^Δ Ce ea ce - în - ies — le ^{Κε} ai năs
 cut - cu — trup, ^{Πα} ^κ pe Fă că to - rul a toa
 — te.

Mărimurile

Ἦχος [♀] Πα

^{Πα}
Mă ri — mu te pe ti — ne, ^π pă rin
 te Cu vi oa — se Gheor — ghe, ^{Νη} ^{Πα} la —

u da Ho - ze ———— vei, po mul pus ti
 ———— ei cel ———— prea ro — di ———— tor
 și can de lă ne stin ———— să - a ———— cre ———— din —
 ———— ței.

1. Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor nu a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut; (Ps. 1, 1)

2. Ci în legea Domnului e voia lui și la legea Lui va cugeta ziua și noaptea.(Ps. 1,2)

Ve niți ———— toți cre din cio ———— șii să fa
 - cem dum ne ze ias ———— că sluj ———— bă, ce
 ———— lui ce - s-a - sfin țit - cu la cri mi
 le po ———— că ———— po ———— că in ————
 ței, is pi te le vi e ———— ții - bi ———— ru ————
 ind, ———— bi ru ind.

3. Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa și frunza lui nu va cădea și toate câte va face vor spori.(Ps. 1, 3)

4. Nu sunt așa necredincioșii, nu sunt așa! Ci ca praful ce-l spulberă vântul de pe fața pământului.(Ps. 1,4)

Sedealna după Polieleu

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣

Podobie: Pe Înțelepciunea...

C
Nη
 u vi oa — se, de trei - ori fe ri ci -
Δ
δ
 te, al pus ti - ei - rod - prea în mi res mat, Γα
Nη
 rin - te - Gheor ghe, Cu vi oa — se, ε
λ
 cu cu
 tre — mur as - tăzi te cins tim Δ
δ
 și cu dra —
Γα
 gos te ne fă țar - ni că te ru găm, Δ
δ
 a ju - tă ne
Nη
 sfin — te, să — ne - mân tu im. Γα ρ
η
 Îm pre u - nă
Δι
 cu Năs că toa rea de Dum ne — zeu Δ
η
 și cu Î na
 in — te mer gă to rul lui - Hris tos, α
α
 roa gă -
Nη
 te - să ne mân — tu - im — toți!

Slavă. Și acum...

aceiași podobie

A
Nη
 ve nit - ieri Hris tos - ca un - Miel

Δ
Δ
să pri meas - că bo te - zul de la I oan, Γα
ca ro
Nη
bul sme rin du Se pe Si — ne. 6
Iar tu, Mai - că,
ca ce ea ce ai vă zut Δ
pe Stă pâ — nul fă
Γα
ră să mân - ță în tru pat Δ
în pân — te cul tău Nη
— cel pu — ru rea fe cio resc, Γα
îm pre u - nă
Δ
cu ne vă zu ții - Se ra — fimi Δ
și cu He ru
vi — mii cei cu o — chi mulți, Δ
roa gă -
Nη
te, - să ne mân — tu - im — toți!

Prochimenul

Ἦχος Δι

D rep tul, ca fi ni culva în flo ri și ca ce drul din
 Li ban va - o drăs li.

Stih: Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa și frunza lui nu va cădea și toate câte va face vor spori. (Ps. 1, 3)

D rep tul, ca fi ni culva în flo ri și ca ce drul din
 Li ban va o drăs li.

După Psalmul 50

Ἦχος Δι

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu lui Duh.
 Pen tru ru gă ciu ni le Cu vi o - su lui Tău, Mi - los
 ti - ve, cu ră țeș — te pă ca —
 te le noas — tre.

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor.
 A min. Pen tru ru gă ciu ni le Năs că toa - reide

^{Mači} ^{Δι} ^{Δι}
Dum ne zeu, Mi - los ti - ve, cu ră țeș ——— te

— pă ca — te le noas — tre.

Stihira

[∞]
Ἦχος λ π Πα

^{Πα}
B u cu ră te, di a man ——— tul răb dă —

— rii, bu cu ră te ca - sa Du — hu —

lui — Sfânt, bu — cu ră - te, fă cli - e

ne stin — să ca — re lu mi

nezi — lu — mea. Bu cu ră — te

^{Ζ'} ^{Χ'} lanț de a — ur al că del ni ței - lui Hris - tos,

[∞] ^{Κε} ^{Πα}
la — u - da mo na hi - lor și mi re

le - pus — ti — ei. Roa - gă —

te lui Hris tos — cu - dra — gos — te,

 să mân tu ias _____ că, _____ lă

 su fle te — le - noas _____

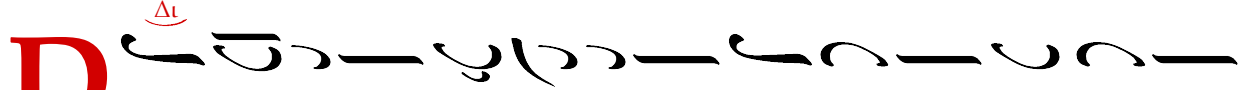
 tre.

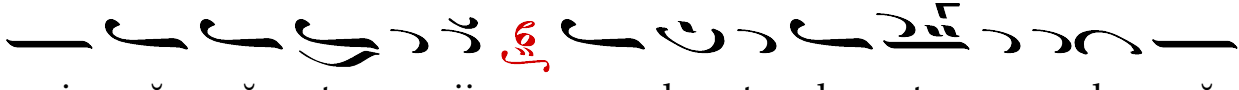
Condacul

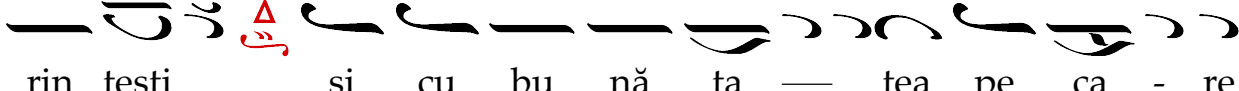

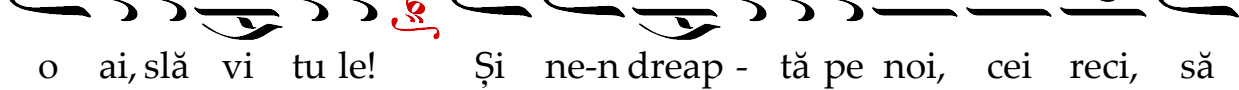
 Ηχος Βου

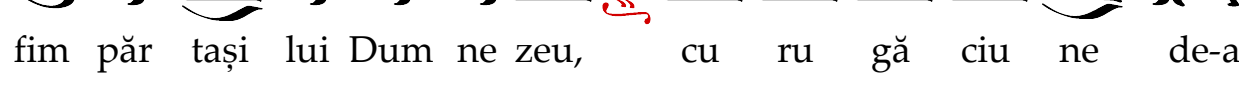
Podobie: „Degrab ne întâmpină...”

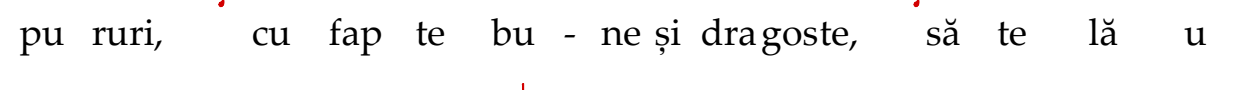

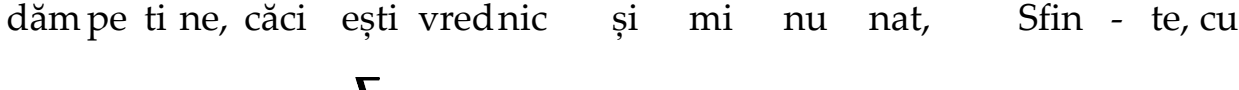
De grab ne în tîm pi - nă pă rin te Gheorghe pe

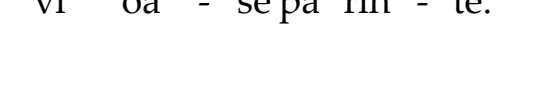
 noi, pă că to - șii, cu bra țe le ta — le pă

 rin tești și cu bu nă ta — tea pe ca - re

 o ai, slă vi tu le! Și ne-n dreap - tă pe noi, cei reci, să

 fim păr tași lui Dum ne zeu, cu ru gă ciu ne de-a

 pu ruri, cu fap te bu - ne și dragoste, să te lă u

 dăm pe ti ne, căci ești vrednic și mi nu nat, Sfin - te, cu

 vi oa - se pă rin - te.

Luminânda

Ἦχος ἦ Γα

Podobie: „Cămara Ta...”

S fin ți t-ai a pe le ve nind la
 râ - ul Ior da — nu - lui, ple cân du-Ți creș te
 tul sub pal ma ro bu lui ce L-ai
 — zi - dit. Și pe mi ne, Hris toa —
 — se, mân tu ieș temă prin sfin — ții - Tăi!

Și acum...a Praznicului Epifaniei din Minei.

Stihirile Laudelor

Ἦχος ἦ Πα

B u — cu ră — te, pus - ti — e,
 ca sa ro bu lui lui — Dum ne - zeu — ne pă
 zi — tă, co moa — ră — a
 bu - nă tă — ți — lor, ni sip al - ne
 vo in ței - pust ni - cești, ca re arzi - pă - ca -

te — le și în gheți — pa — ti
 — mi — le, oa — ză de mân- tu - i —
 — re, un de s-a sfin - țit — în —
 trup, pă rin — te le nos — tru cel du - hov ni
 - cesc.

In — ger - pă — mân — tesc din pus ti —
 — a Ho — ze — vei, as tăzi, te î
 nal ță - că tre - cer, la tro nul Îm pă ra - tu -
 lui Hris tos, de un de mij lo ceș - te pă - rin
 — te ca să mân tu ias — că su — fle te
 le - noas — tre.

Im bră ca t-a cu por fi ră îm pă ră - teas — că
 Bi se — ri ca sla vei — Sa — le,

Bou
 și cu șcep tru de - a — ur pă zeș - te Δ prin
Nη
 Bo tez - pe cei drept - cre — din — cioși, Iu bi
Πα Bou
 to - rul de oa — meni, Hris — tos,
Δ
Nη Πα Bou
Δ și lu — mea a - lu mi - nat. ε λ

Bou
R oa gă te pă rin — te cu la —
Πα
 — crimi bu nă tă ții Stă pâ — nu — lui ε λ π α
κε Πα
 mi los ti vin — du te — spre — noi, π α
Bou
 cei ca re te cins - tim du pă cu vi — in — ță, Δ
Δ Bou
 în sfân — tă bi se ri ca ta, Δ ε λ să ru tând -
Nη Πα Bou
 chi - pul - tău sfin — țin, ε λ slă vin — pe Dum ne
ε λ
 - zeu în - veci!

Slavă

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη

Nη Δε Nη
Cea — ta - sfin ți - lor pă - ri - li —
 inți, ν ε λ
 din pus ti a Ho — ze — vei, as tăzi,
Δι Nη Δ
 se ve se — leș — te, în tru po me ni
Γα Δι Δ
 — rea - ce - lui în — tre — sfinți,
Πα Nη
 a cu vi o su lui — pă rin —
Μαζι Γα ν
 te Gheor — ghe. Floa — rea
Nη Γα Μαζι Γα Δι
 pus - ti - li — ei și - can — de - la răb -
Ζ' α
 dă — rii, fo — cul ne ma te ri al nic - al
Δ Γα Βου
 jert - fei, stâl — pul - drep - tei - cre din —
α
 — țe, am fo - ră a mi los - te — ni —
Nη π α Δ
 ei, mi - rul dum - ne ze — iesc al ru
Γα Δι
 gă ciu — nii - ce - lei prea - cu - ra —
Γα Δι α Πα
 — te, ca re dă - min — ții i si hi —

a dum ne ze ia _____ lua _____

as că ^{Κε} și lu - cra _____ re a vir tu _____ și lor, ^Δ

în tru i _____ ni ma _____ ta, ^Δ cea iu ^Δ

bi toa _____ lua _____ re de Hris - tos, ^{Γα} ^{Βου}

o, ^{Πα} pă rin _____ te le nos _____ tru! ^{Νη} Pen ^υ

tru a ceas _____ ta, a cum și - noi, ^{Πα} cu la _____

_____ crimi, cu - la _____ crimi, _____ te -

ru - gă - lă _____ âm, ^{Κε} roa _____ lua _____ ^Δ

_____ roa - gă te _____ ue e, ^{Νη} pă ^υ ^{ηη}

rin - te _____ prea _____ fe _____ ri ci _____ ^{Γα}

te, ^Δ să se mân tu ias _____ că, ^Δ

^{Πα} su - fle te _____ le noas _____ tre. ^{Νη} ^υ

**Și acum...a Praznicului Epifaniei din Minei.
Doxologia Mare.**

Ἦχος ἰ̅ Γα̅

Podobie: „Mare este puterea Crucii...”

A^{Γα} s tăzi toa - te se bu cu ră duhov ni ceș te, ^{Νη} în
 tru po me ni - rea Cu vi o - su lui Gheor — ghe
 - căci, prin ru gă ciu nea ne în ce ta tă a do
 bân dit - Har de sus, ^{Γα} ca să se roa - ge pen tru
 su fle te le noas — tre.

Ἦχος ἰ̅ Πα̅

Î^{Πα} n Ior dan bo te zân - du Te, Doam ne, ^Δ în chi na
 — rea Tre i - mii S-a a rătat, ^π căci, gla sul Pă rin te lui
 a măr tu ri sit ^Δ Ți - e, Fiu iu bit nu min du - Te -
^π și Du - hul în chip de po rum bel a a de ve rit ^Δ în
 tă ri — rea cu vân tu lui. ^π Cel ce Te-ai a ră
 tat, Hristoa se Dum ne ze u le ^Δ și lu - mea i lu mi
^{Πα} nat, - sla vă Ți e!

27 - 29 decembrie 2022. S-a scris această slujbă prin stăruința și purtarea de grijă a Precucernicului Părinte Marian Petrovici, parohul capelei Sf. Cuv. Gheorghe Hozevitul din București.